

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/133/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010538
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010538.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. januára 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného

F. E.

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom W., M. X. č. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 3Nt/26/2013-23 zo dňa 30. októbra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/214/2007 zo dňa 01.12.2010 bol F. E. uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., z trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a zo zločinu úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 222 ods. 3 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., § 35 ods. 3 Tr. zák., § 35 ods. 2 Tr. zák. v trvaní 99 mesiacov nepodmienečne so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/38/2008 zo dňa 25.02.2008 ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo stratili svoj podklad.

Uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 3Nt/26/2013 zo dňa 30.10.2013 bol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. por. ako nedôvodný zamietnutý. Súd v odôvodnení tohto uznesenia konštatoval, že aj keď trest nebol odsúdenému ukladaný za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, ktorým vyslovil protiústavnosť tohto ustanovenia, možno aplikovať aj na prípady použitia ustanovenia § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. ale vzhľadom k tomu, že odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby § 222 ods. 3 Tr. zák., je potrebné jeho návrh na obnovu konania zamietnuť. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil aj tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o treste odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu podal hned po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že bol odsúdený na základe aplikácie asperačnej zásady a bol mu uložený neprímerane vysoký trest. Tento trest je v nepomere k závažnosti spáchaných trestných činov. Poukazoval aj na svoj zdravotný stav spočívajúci v strate zraku a žiadal, aby krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a rozhodol o povolení obnovy konania.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku vo výroku o treste. V napadnutom uznesení podrobne, vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nie je trest uložený odsúdenému v pôvodnom konaní v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatela ani v zrejmom rozpore s účelom trestu a pre ktoré preto nepovažoval odsúdeným podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval.

Krajský súd sa však nestotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení vo vzťahu k aplikácii nálezů Ústavného súdu SR, sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012. Pokiaľ súd prvého stupňa dospel k záveru, že nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, ktorým vyslovil protiústavnosť časti § 41 ods. 2 Tr. zák. je aplikovateľný aj na prípady tých odsúdených, ktorým bol trest ukladaný za použítia § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. nemal v ďalšom dôvod skúmať splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. Ak bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované priamo už v tomto ustanovení (ide o dôvod obnovy konania „ex lege“). Preto nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. Ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z toho dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t. j. na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím a ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Súd preto už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. per analógiám z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov (zhodne Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod I. a II.).

Krajský súd však na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa dospel k záveru, že predmetný nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, ktorým vyslovil protiústavnosť časti § 41 ods. 2 Tr. zák. nie je možné aplikovať aj na prípady tých odsúdených, ktorým bol trest ukladaný za použítia § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. V zmysle § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v platnom znení platí, že ak súd vydal v trestnom konaní právoplatný rozsudok na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť a rozsudok ešte nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto právneho predpisu alebo jeho časti je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku. Ústavný súd nálezom PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 konštatoval, že ustanovenie § 41 ods. 2 prvá veta časť za bodkočiarkou Tr. zák. nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. V danom prípade bol však odsúdenému uložený trest odňatia slobody v zmysle § 35 ods. 2 zák. č. 140/1961 Zb. v znení platnom do 31.12.2005. Na toto ustanovenie sa však predmetný nález Ústavného súdu SR podľa názoru krajského súdu nevzťahuje, keďže sa naň nevzťahoval ani podaný návrh, ktorým bolo konanie pred Ústavným súdom SR iniciované.

Podľa čl. 125 Ústavy SR len Ústavný súd môže rozhodnúť o nesúlade zákonov s ústavou a ústavnými zákonmi. Pre výklad predmetného nález ústavného súdu je podstatným jeho princíp (rozpor s ústavou) konkrétneho ustanovenia konkrétneho zákona. Krajský súd preto zastáva názor, že nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 nie je aplikovateľný aj vo vzťahu k rozsudkom všeobecných súdov, v ktorých pri ukladaní trestu bolo použité ustanovenie § 35 ods. 2, veta prvá za bodkočiarkou Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2005. Všeobecný súd nie je kompetentný tento konkrétny nález ústavného súdu, týkajúci sa konkrétneho ustanovenia konkrétneho zákona aplikovať pri rozhodovaní o obnove konania aj na iné ustanovenie iného zákona a vysloviť vlastne tak jeho protiústavnosť.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval preto krajský súd krajský súd sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a túto potom podľa § 194 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.